

elektroskopo <. Instrumento por konstati la elektron k difini ĝian pozitivecon aŭ negativecon. Kp ELEKTROMETRO.

elektrostato <. Parto de la fiziko, kiu pritraktas la fenomenojn aŭ la elektrajn ŝarĝojn, kiuj manifestiĝas per ripoza aŭ statika stato. ~a. Rilata al la elektro produktata per statikaj maŝinoj.

elektroterapio Z &. Kuracado de mal-saneaj afekcioj per elektro.

elektrotipo &. Kupraĵo, sur kiu oni reproduktis per elektrolita surfundado, gravurojn aŭ reliefe tipografiajn kompostajojn.

elektrotipio &. Apliko de la galvanoplastiko al la metalizo de presklišoj.

Elemento. 1 Unu el la kvar fundamentaj substancoj (aero, fajro, akvo k tero), kiuj laŭ kredo de la antikvuloj konsistigis la universon: *la ekstere furiozantaj ~oj*. 2 Unu el tiuj kvar substancoj rigardata kiel medio taŭga por la vivo: *barakti kiel fiŝo ekster sia ~o*; (f) *li estas en sia ~o kiam li parolas pri sociologio*. 3 Substanco supozita simpla, k konsistanta el samsubstanciaj eroj: *la hemiistoj eltrovis ĉirkaŭe 60 ~ojn*. 4 Ĉiu el la konsistigajeroj de taŭĝo: *vortoj estas la ~oj de parolo*; *la ~oj de elektra pila*; *la intelektaj ~oj de la socio*; *fremdaj ~oj alfluas en la landon B*; *tiu rezono enhavas en si ~on de necertezo*. 5 Ĉiu el la plej necesaj k plej simplaj principoj de scienco, per kiuj oni komencas la instruadon pri ĝi: *~oj de fonetiko, gramatiko, fiziko*. ~a. 1 Konsistiga k simpla, nemalkomprenebla: *la ~aj korpoj*. 2 Fundamenta, baza: *la ~aj fortoj de la vivo*. 3 Komenci, plej simpla, unuagrada: *~a lernolibro de aritmetiko*; *~a lernejo*; *balali por la plej ~a homa libereco* Z; ~e simpla.

elevatoro Z &. Aparato por suprenlevi ŝarĝojn, varojn, eĉ ŝipojn: *~o konsistas principe el senfina ĉeno*. Vd ARGANO, KAPSTANO, VINĈO.

Elfo. Aera koboldo de la skandinavia mitologio. Kp GENIO, FEO.

Eliksiro. 1 Kuracilo en formo de alkohola solvaĵo. 2 (f) Solvaĵo posedanta miraklajn ecojn: *~o de la juneco*.

elimo &. G. de gramenacoj (*elimus*). **Sabla** ~o. Herbo kreskanta en sablo (*elimus arenarius*).

elimini Z (tr). 1 & Iom post iom forigi el la korpo malutilajn substancojn: *~i venenon el la sango*. Kp EKSKREMENTO. 2 Forigi, malaperigi, malakcepti: *~i nekonatan el ekvacio*; *~i hipotezon, nomon el listo*; *~i ekzamenaton, kandidaton*.

Elipso. 1 (G) Forigo de unu aŭ kelkaj vortoj, kiujn oni ne juĝas nepre necesaj por la kompreno: *en la frazo « mi vidis lin, sed ne vin » oni faras ~on de la verbo en la dua propozicio*. 2 Kurba fermita linio, en kiu la sumo de la distancoj de ĉiuj ĝiaj punktoj al la fokuso(j) estas ĉiam konstanta: *la planedoj laŭiras ĉirkaŭ la suno tre longformajn ~ojn* (Kp OVALO, ORBITO).

elipsoido Δ. Solido kreita per la revoluo de duonelipso ĉirkaŭ unu el siaj aksoj: *la tero havas la formon de platigita ~o*.

elito C. Plej bona parto el la aro, plej elektitaro: *la ~o de la armeo, de la scienculoj*; ĉiu socio bezonas intelektan ~on; ~a karaktero, animo. Kp EMINENT, DISTINGINDA, STABO, KREMO.

elitro &. Ĉiu el la eksteraj surflugiloj, kiuj kovras la alian, veran paron da flugiloj de multaj insektoj.

elizeo Z. 1 Fabela lando, kie laŭ la antikvaj kredoj, la herooj, la virtuloj loĝis post la morto en eterna printempo: *la ~aj kampoj*. 2 Paradizo 2: ĉiuj ~aj scenoj de mia infaneco Z. Kp EDENO.

Ellzil (tr). Forigi la finan vokalon de vorto: *en esp-o nur la substantivo k la artikolo povas esti ~ataj*.

* **Elokventa**. 1 Posedanta la talenton facile, konvinke k bele paroladi: *~a oratoro*; *la ~eco estas anima kapablo, kiu igas nin estroj super la koro k spirito de aliaj*; *la tro konstanta ~eco enuigas*; *sciui ~i, sciui ankaŭ silenti* Z. 2 Bela k konvinka: *~a parolado, stilo, rigardo*.

elzeviro (Ti). 1 Libro presita de Elzevir'oj: *la konata familio de presistoj Elzevir estis establita en Nederlando en la 16-a k 17-a jarcentoj*. 2 Malgrasa prestiparo simila al tiu uzita en ~oj: *~aj literoj, ~a skribo*.

* **Em**. 1° Sufikso montranta inklinon aŭ kutimon al io: *labor~a, koler~a, babil~a, mang~a; tim~a Z; dorm~a Z; erar~a; fals~a buŝo Z; pur~a Z; ver~a Z; muzik~a Z; virt~a Z; gast~a Z*;